

Túrmezei Erzsébet: Nyár

Uram, áldalak a nyárban.
Aranykalászos határban
száll most hálával teli
trónusod elé az ének,
tüzéért a nap hevének,
mert a szemet érleli.
Esőcseppek záporáért,
hajnalok hús harmatáért,
mindenért az ég alatt
vigassággal áldalak.

Friss vetés, szép zöld ígéret
magot hozott és megérett,
s amint lengeti a szél,
zizegő, szelíd szavával,
hitet tevő himnuszával
nagy jóvoltodról beszél.
Boldog, aki érti, hallja,
s míg aratni indul karja,
miközben rend rendre dűl,
Téged dicsér egyedül.

Minden kicsiny búzaszemben
térdre kényszerítesz engem,
csodatevő Istenem.
Kezed odatette áldva
a nyár gazdag asztalára
mindennapi kenyerelem.
S asztalán a keresztfának
Fiadat is odaszántad,
hogy benne legyen nekünk
kenyerünk és életünk.

